

ARCHEOLOGISCH OVERZICHT DER GEMEENTE ROSMALEN

Uit deze gemeente zijn tot nu toe slechts weinig vondsten bekend. Uit de schaarse toevalsvondsten blijkt echter, dat op de zandrug die het rivierkleigebied in het zuiden afsluit nog meer nederzettingen uit IJzertijd of Romeinse tijd aanwezig zijn geweest.

Bij grondverbetering door werkverschaffing werd in 1935 een urnenveld aangesneden (22). De urnen behoorden tot het zogenaamde Harpsteddtype. Een der urnen (Mus. no. 8504) bevindt zich nog in het Noordbrabants Museum. Het urnenveld bevond zich bij Heines, ruim een kilometer ten westen van het centrum van Rosmalen.

Uit de Romeinse periode is een nederzetting bekend (12) gelegen op „de Bunders”, noordelijk van Rosmalen. Behalve veel aardewerkscherven werd ook een munt van Lucius Verus gevonden. De nederzetting ligt op een hoogte die duidelijk boven de omgevende rivierklei uitsteekt. (Knippenberg 1963).

Van archeologisch belang is misschien ook een fraaie heuvel ongeveer 500 meter ten N.W. van de kerk van Rosmalen. Op deze heuvel heeft het klooster „de Annenborch” gelegen (14). Het feit dat dit klooster slechts 80 jaar heeft bestaan maakt het in archeologisch opzicht interessant. (Schutjes V, p. 604-605). Een ander klooster genaamd Mariënwater is veel ouder en langer in gebruik geweest. Het lag bij de plaats van de Stichting Coudewater. In archeologisch opzicht zal er door de huidige bebouwing maar weinig meer te achterhalen zijn. Een handschrift van C. R. Hermans vermeldt enige niet dateerbare vondsten op de Prathoek ten noorden van de Rijksweg en even buiten de aarden vestingwerken „het Fort” genaamd. Hier werden 17 skeletten, aardewerk, ijzeren voorwerpen en steenwerk aangetroffen (25).

G. BEEEX

L. H. C. Schutjes, *Geschiedenis van het Bisdom 's-Hertogenbosch*, 1876.
W. Knippenberg, *Vondstmeldingen, Brabants Heem*, 1963, p. 20-21.